

РЕШЕНИЕ

№ 4457

гр. София, 18.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 09.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **5140** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.13, ал.5 от Закона за социалното подпомагане (ЗСП) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Д. А. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу ЗАПОВЕД № Н2-549 от 27.04.2011 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – С., с която ѝ е отказана еднократна социална помощ по чл.16 ППЗСП за задоволяване на инцидентно възникнала жизненоважна потребност. В жалбата се посочва, че на 24.03.2011 г. жалбоподателката счупила левия си крак, което наложило операция по спешност и поставяне на медицински материали в крака. Независимо, че материалите били заплатени на 28.03.2011 г. поддържа, че същите са използвани за операцията от 24.03.2011 г. Жалбоподателката претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт.

Ответникът директор на Дирекция „Социално подпомагане” – С. оспорва жалбата. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното:

С молба-декларация вх.№Н2-549-Е от 08.04.2011 г. жалбоподателката Д. А. е поискала отпускане на еднократна социална помощ поради „операция на счупен крак и ниски доходи”. Декларирала е, че живее със съпруга си И. А. и пълнолетната си дъщеря С. И.. Изготвен е социален доклад изх.№ Н2-549-Е от 08.04.2011 г., в който е посочено, че жалбоподателката е със 100% намалена

работоспособност, съпругът ѝ – с 50% намалена работоспособност, общите им доходи от пенсия са в размер на 475.48 лв. Пълнолетната дъщеря на жалбоподателката е несемейна и трудово заета като „юрист“ в Областна администрация – С.. В доклада е предложено да се направи отказ за изплащане на помощ, тъй като жалбоподателката не отговаряла на условията по чл.16 ППЗСП. Издадена е заповед № Н2-549 от 27.04.2011 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., с която е отказана еднократна социална помощ, като са изложени мотиви, че не е налице инцидентно затруднение от жизненоважен характер.

Заповедта е оспорена по административен ред, като е постановено решение № РД-01-240/27.05.2011 г. на директора на РДСП С. град, с което е отхвърлена жалбата срещу заповед № Н2-549 от 27.04.2011г. В решението на горестоящия административен орган са изложени мотиви, че материалите са закупени на 28.03.2011 г., а операцията е извършена на 24.03.2011 г., като жалбоподателката не била доказала влягането на всички закупени от „М&М Со“ ООД медицински материали при операцията. Това обстоятелство е възприето като липса на инцидентно възникнала жизненоважна потребност по смисъла на чл.16 ППЗСП, като е добавено, че не били изчерпани възможностите за самоиздръжка и помощ от близки.

При така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Видно от съдържащата се в административната преписка обратна разписка (стр.4 от делото) решение № РД-01-240/27.05.2011 г. е съобщено на жалбоподателката на 30.05.2011 г., поради което следва да се приеме, че жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство от 09.06.2011 г., е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съгласно чл.13, ал.2 ЗСП социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице, в случая директор на ДСП – С.. Съдът приема, че е спазена процедурата по издаване на акта след преценка на всички данни и обстоятелства, констатиращи със социална анкета по смисъла на чл.13, ал.2 ЗСП, поради което в хода на административното производство, започнало по молба на заинтересованото лице, не са допуснати съществени процесуални нарушения по чл.146, т.3 АПК. Материалната законосъобразност на изложените от административните органи мотиви съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол за законосъобразност.

Социална помощ е отказана поради неизпълнение на изискванията на чл.16 ППЗСП – липса на инцидентно възникнала жизненоважна потребност. Право на социално подпомагане имат българските граждани, семейства и съжителстващи лица, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не

могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество или с помощта на задължените по закон да ги издържат лица да осигуряват задоволяване на основните си жизнени потребности. Съгласно чл.16, ал.1 ППЗСП за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно. Това са нужди, които настъпват като отклонение от обичайния начин на живот и от бита на човека, в резултат на непредвидими, неочаквани и непреодолими събития (решение № 1173 от 27.01.2009 г. по адм. д. № 11343/2008 г., VI отд. на ВАС, решение № 7024 от 29.05.2009 г. по адм. д. № 2885/2009 г., VI отд. на ВАС). Следва да се приеме, че стъпването на крака на жалбоподателката на 24.03.2011 г. отговаря на дадените дефиниции за инцидентно възникнала здравна нужда. Касае се за събитие, което е настъпило внезапно, в отклонение от обичайния начин и бит на живот, в резултат на неочаквано и непреодолимо за жалбоподателката събитие. Ето защо изложените от органа мотиви за липса на инцидентно възникнала нужда са неправилни, направени при неправилно приложение на материалния закон. Същото обстоятелство обаче не е достатъчно за уважаване на жалбата. Съобразно общото разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл.154, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК жалбоподателката следва да докаже фактите и обстоятелствата, от които черпи изгодни за себе си правни последици. В случая ответникът не оспорва и се установява от епикриза, издадена от МБАЛСМ „Н.И. Пирогов“, че жалбоподателката е приета на 24.03.2011 г. с диагноза „фрактура трималеоларис крурис синистра“. На същата дата била оперирана и изписана на 30.03.2011 г. За доказване на разходите жалбоподателката представила фактура № 2509/28.03.2011 г., издадена от „М&М Со“ ООД за закупени медицински материали на стойност 888.00 лв. Ето защо правилно в решението на горестоящия орган е прието, че не е доказано, че закупените на 28.03.2011 г. материали са вложени при операцията на 24.03.2011 г. Въпреки, че описаното закупуване и разходване на медицинските материали е житейски оправдано и логично при внезапно и неочаквано събитие, което предполага незабавна медицинска интервенция, в хода на административно или съдебно производство тези обстоятелства подлежат на доказване с допустимите по процесуалните закони доказателствени средства. Жалбоподателката не е ангажирала доказателства в подкрепа на твърденията си, поради което жалбата ѝ следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Водим от горното Административен съд – София град, I-во АО, 2 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Д. А. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу ЗАПОВЕД № Н2-549 от 27.04.2011 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., с която ѝ е отказана еднократна социална помощ по чл.16 ППЗСП за задоволяване на инцидентно възникнала жизненоважна потребност.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: